Odcházím z domova - Hála, Karel

Odcházím z domova a beru s sebou klíč
Možná se stane zázrak zatímco budu pryč
Pomůžou všichni svatí
Nájem se zaplatí
Má bytná na duchy však vůbec nevěří
a někde na mě čeká tam dole u dveří
Já na ni vlídně s písní
Ona mě vyplísní

Že sice pláče nad mou bídou
že však jsem marnotratnej lump
A píše do komína černou křídou
o co jsem ji za ta léta pump'

Mám klobouk děravý, mám díru v kytaře
nikdo mě nezdraví a sám jsem na jaře
Já zesnout se neodvážím
nemám na faráře
Druhého února v mlékařské hodině
já přec jen zesnul v Pánu zanechav jedině
svou bytnou celou lítou
kávu nedopitou

Má duše usedla bezradně na šálek
nechtělo se jí od kávy tam někam do dálek
A zatímco venku svítá
má duše přemítá

Měla jsem tělo svolný k hříchu
teďka už nemám ani to
Co tady se mnou ve vznešeným tichu
Půjčte mi harfu nebo varyto

Najednou někdo duši tahá za ruku
Anděl jí harfu dává na věčnou záruku
Má duše teď v nebi zpívá
to blues, ale jen to pravý
o ranním šálku kávy
a má tam pořád, pořád nabito